

En mä voi väittää, et mä olisin joku kova jätkä. Täl vitun saarel paremminki päinvastoin. Nää kaikki muut on jotain rikollisii ja varkait, ja mä oon ainoostaan komennuksel. Silti ne fiilikset, mitkä mulle tulee, ku mä mietin tät kusista saarta niinku jälkeinpäin, ni on paljo aidompai, mitä monet muut paska ajatukset, mitä mun pääs liikkuu.

No eihän tääl oo ku jotain saatanan rantakallioo ja muutamii punasii, tai oikeestaan ne on niinku oranssei tiilitaloit. Kapiaiset sanoo niit kasarmeiks, mut mitä vitun välii sil on niille jotka niis joutuu asuu? Joku saattaa miettii, et mikä kumma mä sit oon. No mä oon kuski. Tiedättekste sellain laiska jätkä, joka vaan kuskaa tavaroit ja jannui paikast toiseen sillai, miten joku toinen haluu.

En mä tiiä vittuukaa mistään sodankäynnist, mut ihan jees tää on tähän saakka ollu. Paitsi nyt ku ne pani mut tänne vitun saarel. Mä en suoraan sanoen tajuu, et mitä vittuu kuski tääl ees tekee, ku ei tääl oo autoikaa. Ne sano, et saattaa tulla tarve ja sit mä menisin jonkun kans mantereel ja ajasin sen johkuu. Joojoo.

Vittu näil mitää tarpeit oo. Ne tuo mukanaan niin paljo viinaa, et ne jaksaa tän paskan seuraavaan viikonloppuun. Ai nii ketkä ne? No vittu kapiaiset tietenkii! Ne dokaa tääl viikot ja menee sit viikonloppuna leikkii kotii takas mantereel. Tai ainaki mä luulisin nii. Ei kai tääl kukaan saatana viiti viikkoo viettää selvinpäin, joten ei kai niit kukaan syytä kännis olost.

Mä istun sellases ahtaas kopis päivät ja kattelen kaikkii hanui, jotka kulkee sellasen pöydän ohi. En mä tarkkaan tiiä, mihin ne on menos, eikä mua oikeestaan kiinnostakaan. Mulle sanottiin, et pitäs kysyy jotain vitun kulkulupii mut paskat. Mä oon nähny päiväs kaikki tän saaren hanut ja ku ne on niit samoi aina, ni mä mitään niilt kysele.

Se mun kyl täytyy sanoo et mitä ite joutu mosana ja rekkapenakoulutusjaksol tekee, oli ihan löysää paskaa. Se, mitä nää jätkät on joutunu kestää, on ku jotain toiselt planeetalt. Siin mis me mentiin pelaa futista tai jotain muuta lepposaa jengipelii, ni tää sakki tääl joutuu kestää aivan vitun kovaa kuritusta ja kaikkee paskaa. Ai miks? No vittu ku ei tääl mahu tekee mitään. Kallio, tykki, kallio, parakki, kallio, laituri ja vittu sitä rataa. Jos tääl rupeis futii jotain palloo, ni se ois koht meres vittu ja sinne jäis. Ni mitä vittuu sit muuta puuhais ku juoksis ees takas.

Muuten kai tää paskasaari olis ihan elettävis mut ku tarttee syödä. No nyt joku varmaa miettii, et mitä pahaa ruokailus voi olla. No mä voin kertoa. Siin mis muual Suomes mennään sillain kohtuu hyvä järjestykses ja jopa pikkasen jutellen mugeen, ni tääl on aivan saatanan eri homma! Noi kapiaiset oikein nauttii siit kurist, mitä ne saa pitää. Tai ehkä ne ei nauti. Mistä vitusta mä sen voin tietää. Ehkä ne tekee sen vaa ku niil ei oo mitää muutakaan tekemist. Tai ehkä ne vihaa noit rikollisii nii helvetist, et halua antaa takas niitten teot oikeen koroil. En vaa tajuu alkuu, et miten vitus se muhun liittyy. Sit ku mul selvis, et ei oo välii miks oon tääl, vaa pelkästää sil, et on, on välii. Eli mä siis koitan selittää, et ne vitun kapiaiset halua kurmoottaa muaki vaan, ku oon tääl, ni sillo tää paska alko niinku hahmottuu.

No kuitenkin, ne ruokailut. Se on jotain niin vitun sairasta, et siin ei oo mitää järkee. Kova kuri saa täl kivisel paskasaarel ihan uuden merkityksen.

Ruokalas on sellain parvi, mis kapiaiset syö. Kai ne tykkää syödä rauhas, mut miettikää miten sujuu kahensadan rikollisen tuominen ruokalaan hiljaa? Enkä mä nyt tarkota et sillain hiljaa et kukaan ei puhu, vaan sillai et mitään, siis vittu mitään, ei kuulu.

Ku mä olin tääl ekaa kertaa, mä astelin kuulemma liian äänekkäästi ruokalaan. Sellai luti käske meijät takas pihal ja huusi jotain kymmenen minuuttii. Selvis, et me kaikki oltii ihan vitu hyödyttämii. Ja sit me yritettiin uudestaan.

No kaikkiha meni aivan helvetin hyvin, ennen ku mä saatana pudotin mun jakkaran lattialle. Tiedätte sellane vitun epämukava, jossa ei oo ku neljä jalkaa ja sellain levy, minkä päällä voi istuu. No kuiteski siit lähti aivan vitullinen meteli, ku se putos maahan. En tajunnu pitää kunnol siit kii, ku se tuli pois niilt pikku kiskoilt, joil se oli fakis siin pitkän pöydän alla.

Vaik ne kaikki kapiaiset tuntu olevan jotain vitun natsei ni pahin niist oli sellain jeesuksen vanha vääpeli. No ei se oikeest mikää vääpeli ollu, vaan sotilasmestari, mut se oli niinku yksikön vääpeli, eli sellain hanu, joka huutaa kaikille ja kyylää, et vessat on siivottu.

Se sotilasmestari, Väyrynen tais olla nimeltään mut kuka vittu sellast ees haluis muistaa, ni se nous ylös ja tuijotti mua suoraan silmiin. Eikä muuten ollu ainut. Se koko vitun rannikkosaatananpatteri tuijotti mua. Mä en tienny miks mut ne muut ties. No, se selvis mulleikki ihan muutaman hetken pääst. Kun mä olin ensin kuullu, miten paska mä olen ihmisenä ja eliönä, ni se sotilasmestari, se käski meijät kaikki taas ulos.

Siellä me sit juostiin ruokalaa ympäri niin kauan, et se alko vituttaa ja aivan helvetin pitkän viel sen jälkkeeki, ku ei kato vie kauaa, et juoksemine rupee hankaa päänahkaa. Mä muistan, et mä mietin sillon et jos mua vituttaa näin paljo, ni paljonko niit rikollisii vitutti, ku ne kuiteski juoksi jonku paskahousu kuskin takii, joka nyt vaa sattuu ole saarel käymäs.

Ku me lopulta päästiin syömää, mä olin varma, et iltaan mennes joku tappaa mut, ku sen juoksun jälkeen meil oli kaikki vitun viis minuuttii aikaa syödä ja nälkä jäi. Ja täytyy sanoo, et se varmaan oli aika lähel, mutta kai ne sit meinas, et mä oon vaa tällai paskahousu, ja anto mun olla. Tai sit ne ties miten vitun kovaa paskaa tää oli ja funtsi, et en mä tahallaan.

No hommaha rauhottu siinä jokskuu aikaa mut sit yhten päivän kaks niist rosvoist rupes tappelee. Niil tuli jostain ihan saatanan turhast kinaa ja kohta veri lensi. Me muut katottiin, et vittu toi ei lopu hyvi. Mut ei tajuttu, et kuin huonost siin vois käydä. Luti tuli. Se oli ku joku vitun tartsan ku se runno niitten välii ja nakkeli ne molemmat omiin suuntii. Se julisti meidän olevan iha vitun kovii sissei ja et me tahotaa selväst jotai adrenaliinii. Sitä kuulemma oli tulos.

Me seistii rivis sellasen kalliokukkulan tyves ja hoopoin silmäiltii, ku se luti viuhto menee teltan keskisalon kaa. Se on sellane kaksosain, vähä kyrpää paksumpi tanko, tai riippuu tietyst kyrväst. Sit sen keskel on reikii ja ku niihin pujottaa sellasen rautatapin, ni se niinku pitää teltas sit keskikohtaa ylhääl.

Se sotahullu natsi kerto, et se kukkula oli joku helvetin iwo jima. Joku sellai mesta, jossa jenkit ja japsit oli josku aikaa sit tappanu toisiinsa. Ne oli kuulemma koittanu päästä johkuu mäkee, ne jenkit siis, ja ku ne lopult pääs, ni ne pystytti lipun sinne. Siit on vissii olemas joku kuva tai jotain.

No kuitenkin. Se ukko jako meiät kahteen porukkaa ja kerto et toiset ottaa pois sen harmaan pikkutakin, et oli vaa sellai peltipaita pääl. Onneks mä oli sitä possee, jolla oli takit pääl. Säästyin meinaa melkoselt asfaltti-ihottumalt, vaik kallio sen tekiki.

No idea oli, et me oltiin sit toista jengii vastaa. Kaikkee sai tehä ja se keskisalko ootti kahes osas sielt ylhääl. Voitte kuvitella millaset vitun jamboreet siit saatii, ku kolkyt vitun isoo jannuu ja mä koitettiin tuuppia toisii alas sit kallio rinnet takas sinne mist ne tuliki, ja samal mallata sitä rautatappii siihen vitun keskisalkoon. Ja totta kai ne toiset tuli tyrkkii ja hakkaa ihan samal taval.

Mä kuvittelin ensi, et ne ei vetäis kovaa, vähä niin ku kostoks sil lutil, mut vittu et olinki vääräs. Tajusin sen aikalaillo sillo, ku joku napautti mua luuvitosel suoraa pönttöön. Seuraavaks huomasin, et vittu, olenki taas sielt, mist koko paska alko.

Ne gangstat meni iha sekasi ja riehuvat ku hullut. Mun oli pakko heiluu siel kukkulan keskivaiheil ja koittaa repii niit jullei alas. Samal piti varoo, et kukaan ei päässy yllättää. Porukat taisteli siel ihan verenmaku suussa, mut mä arvostin terveyttäni sen verran vitusti, et koitin vaa rimpuilla vähä mukan. Se kallio ku oli nii vitun kova alusta kaatuu, eikä siin niin saatanan kiva ollu liukuukkaa. Onneks, nii ku sanoinki, ni pääsin niihin, jolla oli kasikolmosen takki päällä.

No me ei voitettu, mut luulen, et se oli kaikille iha vitun sama kuka sen vei. Ne halus vaa vähä purkaa paineit ja se luti nyt sattumalt anto siihen mahdollisuuden. Jotku sai nokkaan aika pahast, mut niit ei haitannu. Huuli oli halki, mut jätkät hymyili vittu ku ei mitää. Joskus niihi aikoihi oli mulle melko selvää, et ne oli kaikki aivan saatanan kovii hanui. Olipa helvetin pelottavaa.